

S p e k t r u m

červen 2010

Zpravodaj

Českomoravské rady

Svazu klubů mládeže

**ČMR SKM přeje všem svým příznivcům, členům, klubům mládeže
a kolektivům krásné prožití prázdnin a dovolené**

Z činnosti ČMR SKM

ČMR SKM rozhodlo na svém zasedání 6. 5. 2010 svolat na den 19. 10. 2010 konferenci SKM. Konference se uskuteční v hotelu Bílý lev, Cimburkova 28, Praha 3. Vzhledem k tomu, že mohou nastat mimořádné události, bude tento termín potvrzen během měsíce září.

ČMR SKM se dohodlo na kolektivním členství se skupinou amatérských loutkářů SČDO. Dohoda vychází z členství sekce amatérských loutkářů v SKM v letech 1968 – 1970, kdy byl SKM na základě rozhodnutí ÚV KSČ o vybudování jednotné organizace dětí mládeže pod jednotným názvem SSM zakázán. Vzhledem k zákazu SKM nemohli amatérští loutkáři nadále vyvíjet svou činnost, proto se rozhodli vytvořit samostatné občanské sdružení, které existuje do současné doby.

SAL je dobrovolným sdružením, jehož hlavním úkolem je pečovat o rozvoj amatérského loutkového divadla jako významného pozitivního, etického, estetického a emotivního vývoje nejmladší generace naší země. Jednou z cest, které mají pro uvedený rozvoj zásadní význam je dokonalé zvládnutí práce s loutkou. K tomuto cíli SAL SČDO pořádá již řadu let přehlídky individuálních výstupů s loutkou, jejichž 9 uspořádaných ročníků zcela jednoznačně splnilo svůj účel a pozitivně se promítlo do umělecké práce souborů. V letošním roce na jaře proběhla oblastní výběrová kola s tím, že finále se bude konat v rámci 60. loutkářské Chrudimi. Finančním příspěvkem se na této akci bude podílet i SKM.

Vzhledem k tomu, že SKM i SAL mají za to, vycházejíce ze zkušeností v letech 1968 -1970, že působí v oblasti volného času dětí a mládeže a mohou v této oblasti prospěšně spolupracovat, dohodli se na kolektivním členství SAL v SKM.

Dne 22. 5. 2010 se v Praze uskutečnilo jednání s 3člennou delegací ACYF vedenou místopředsedou ACYF, panem Ni Jianem. Členy delegace byla dále paní Zheng Fang a pan Jia Bo z programového oddělení ACYF. Jednání se uskutečnilo na základě dlouhodobé dohody o spolupráci mezi SKM a ACYF. Při jednání se obě strany informovaly o současné situaci v mládežnickém hnutí, o práci obou organizací a o možnostech další spolupráce s tím, že by případně v letošním roce mohla delegace SKM navštívit ČLR.

V souvislosti s volbami do Sněmovny parlamentu ČR a tím i k ukončení činnosti stávající sněmovny touto cestou děkujeme předsedovi PSP ČR, Ing. Miloslavu Vlčkovi (ČSSD) a místopředsedovi rozpočtového výboru PSP ČR, Ing. Jiřímu Hanušovi (KDU-ČSL) za jejich podporu SKM ve věci navrácení majetku převzatého nezákonným způsobem SSM v roce 1970.

Z DĚJIN SKM - ČASOPISY

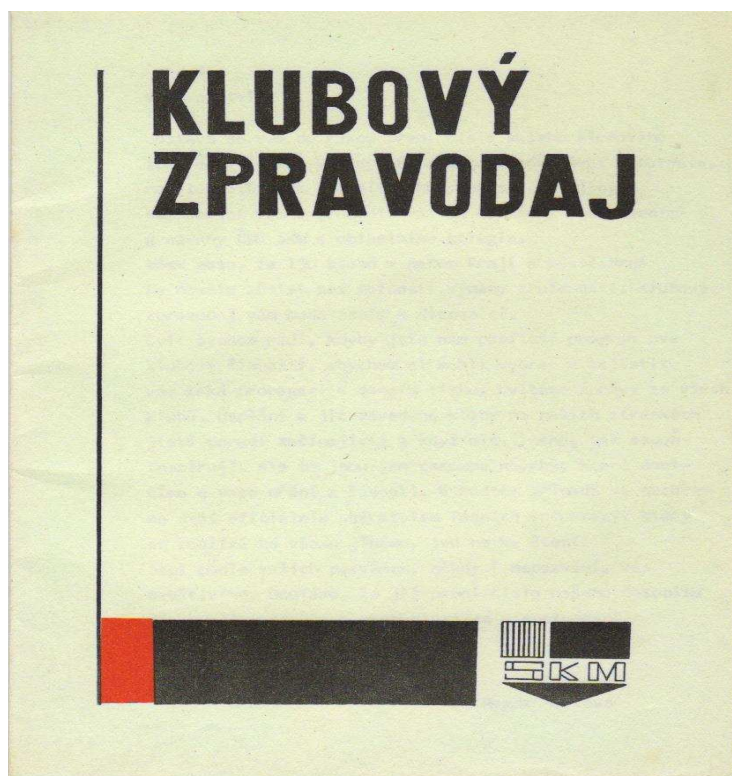
JUDr. Jaroslav Holý

Regionální časopisy (1968 -1970)

V minulém čísle jsem se zabýval Klubíčkem z let 1991 až 2001 a v předminulém Dostavníkem z roku 1969. Ovšem v letech 1968 -1970 vycházely i různé časopisy SKM na regionální úrovni. Dnes už asi zřejmě jejich seznam sestavit nelze, ale víme, že něco vycházelo na Ostravsku či v severních Čechách a jako příklad takového časopisu vám přináším informaci o klubovém zpravodaji, který vydávalo oblastní kolegium SKM v Brně.

Podrobněji se zaměřím na 1. číslo (přetiskujeme jeho obálku) z roku 1969. To obsahovalo zprávy z okresů, informaci o II. festivalu SKM v táboře, dopis předsedy ČMR SKM Petra Nováka, přehled celostátních sportovních akcí SKM, informaci o oblastním zasedání SKM v Prostějově, program jednání 5. zasedání ČMR SKM v březnu, vysvětlení ohledně právní subjektivity, ukázky z literární tvorby, recepty na míchané nápoje pro klubové barmany a část seznamu klubů jižní Moravy.

Toto číslo mělo 34 stran, i řadu fotografií a obrázků, a vyšlo v nákladu 700 výtisků. Za redakci odpovídala Magda Hurtová, výtvarně spolupracoval Bohumil Vrzal a technicky Božena Fišerová.

Tisková oprava:

V minulém čísle vypadla z mého článku o klubíčku část druhé věty. Ta má správně znít: „možnosti vydávat časopis podobného rozsahu a úrovně jako by v roce 1969 Dostavník bohužel nebyly, ale bylo třeba, byť velmi skromně, co nejčastěji (alespoň měsíčně) kluby informovat, vzniklo tedy KLUBÍČKO (odvozeno od slova klub).

Z činnosti našich Klubů mládeže a kolektivních členů

České Budějovice

KM Úsvit'áček

Dětský folklórní soubor Úsvit'áček, který se připravuje na svá vystoupení v baletním sále DDM v Č. Budějovicích, upřel své úsilí k přípravě slavnostního pořadu, který uskuteční 22. října. Jedná se o GALA KONCERT k 25. výročí svého trvání.

Do té doby ještě vystoupí na pódiu „Pod kaštany“ u Městského domu kultury v Č. Budějovicích. Již tradičně se také zúčastní poslední víkend v září v Českém Krumlově slavností sv. Václava, kde se zúčastní průvodu i vystoupení.

KM Aerobic Sedlec

2. července odjíždí skupina aerobiku na týdenní pobyt do Itálie, tentokrát na Palmovou riviéru ve středisku Cupramarittima..

Program bude pestrý. Zúčastnění se budou kromě rekreace aktivně věnovat pohybu cvičením aerobiku, body stylingu, aqua aerobiku, power jógy atd. Tento program doplní i další zájmové činnosti jako např. batikování a jiné výtvarné techniky, malbu na trička apod.

KM CB Models

Skupina ROZTLESKÁVAČEK je součástí CB Models Č. Budějovice. Jedná se o manekýnky, které se stále více začaly věnovat tanečním kreacím. Později je obohacovaly prvky z oblasti „cheerleading“, která spočívá ve vytváření lidských pyramid, skoků, pokřiků, roztleskávacích technik apod. Proto úzce spolupracují se sportovními kluby hokeje a fotbalu.

Svoje dovednosti si chtějí dívky zkvalitnit. Proto budou absolvovat poslední týden v srpnu v jihočeském Rožumberku čtyřdenní taneční soustředění. Výuku povedou kromě našich lektorů i dva američtí. Součástí letního pobytu bude i rekreace.

KM Malý Furiant

Dětský folklórní soubor Malý Furiant Č. Budějovice připravil pro jihočeské publikum v Jihočeském divadle koncert s rybářskou tematikou „Lovili rybáři“. Byl velmi úspěšný a konal se 2. května. Představil písně, tance, zvyky a vyprávění.

Tento pořad o rybách, rybkách, rybnících a samozřejmě rybářích soubor reprizoval na slavnostech jihočeských rybářů ve Vodňanech 20. května.

V červenci bude soubor po dobu pěti dnů hostit francouzský soubor FERCLE ARMOR AGOAT z města LORENT v západní Francii. Toto město má s Č. Budějovicemi družební kontakt. Oba soubory vystoupí společně 24.7. na Selských slavnostech ve známých Holašovicích.

8. srpna odjíždí M. Furiant do Rakouska na folklórní festival do městečka zvaného EDELHOF BEIZWETTEL.

26. srpna vystoupí soubor na tradiční výstavě „Země Živitelka“ v Č. Budějovicích.

V době 10. – 12. 9. se zúčastní soubor festivalu „Babí léto 2010“ ve Valašském Meziříčí.

Za jihočeské KM : Marie Oberfalcerová

členka ČMR SKM

Elévové

Elévové dokázali vyhrát **druhý turnaj v řadě!!!** Po zisku Tatran Cupu dobyli i podještědský turnaj a vezou si ze severu **ZLATÉ medaile!!!** Úspěch na turnaji podrthlo třetí místo fúze **Bohemky s Vosy Praha** v přípravce!!!

S jediným malým zaškobrtnutím prošli elitní elévové turnajem v Liberci. Ve skupině obdrželi jedinou branku a to od soupeře nejsilnějšího - Benešov však skončil již ve čtvrtfinále!

Základní skupina:

Bohemka vs. Ústí 2:0

Bohemka vs. České Třebová 8:0

Bohemka vs. Benešov 2:1

Čtvrtfinále:

Bohemka vs. Viktoria Ústí nad Labem 4:0

Semifinále:

Bohemka vs. Black Angels 2:1 pn

Finále:

Bohemka vs. Hradec Králové 3:2

Do All-star turnaje se dostali dva naši elitní útočníci Petr Brautferger a Michal Kolář!!! Celý tým však zaslouží pochvalu, ale je co zlepšovat. V Ostravě by tohle stačit nemuselo a hlavně, musíme dávat branky!!!

WERICHOVCI

Jak se klubali Werichovci

Ti, kteří nebyli přítom, když jsme začínali s Werichovci, se často ptají, jak to všechno začalo.

Bylo to v listopadu 1989, a to devatenáctého, když jsme s amatérským bavidélkem PERPEDES, s pořadem Divotvorný pan Werich jeli na hornické učiliště dolu Doubrava v Karviné 6. To už se očekávání „že to konečně praskne“ dostávalo i do bašty normalizátorů. Kterou tehdy Karviná byla, a hned na nádvoří nás přivítalo několik místních papalášů starostlivými připomínkami, z nichž nejtypičtější byla: „Musíte vystupovat pěkně po dělnicku, soudruzi, jde o všechno!“ . Nato se všichni vytratili a přivítala nás kulturní referentka, která byla okostýmovaná a omalovaná, jako by se měl konat „Ples v opeře“. No, pan Werich by se nestačil divit nad tou kulturností, ale s ohlasem představení by byl určitě spokojený, protože mladí horníci reagovali na každou písničku, dialog a zvláště na aktuální narážky perfektně. Na zpáteční cestě jsme se rozhodovali, zda budeme také stávkovat a nebo člověčenskou moudrost pana Wericha ještě usilovněji šířit, a rozhodli jsme se pro další usilovné šíření, protože nás čekalo ještě několik představení pro mladé. Hned v dalším týdnu ve Vratimově a pak v kině v Novém Jičíně. A právě tam jsem veřejně ohlásil, že zakládáme novou sranda stranu a že to bude Strana pana Wericha Jana. Vedoucí kina se nám při rozloučení svěřil, že si přísahal, že do žádné strany v životě nevstoupí, ale že asi udělá výjimku.

No, a pak už to šlo ráz na ráz. Nahlásili jsme to televizi, otiskli v novinách spolu s mojí adresou a telefonním číslem naší zpěvačky Li, a ta nám potom do konce roku nadávala, že pořád musí běhat k telefonu a psát adresy. Pak jsme se u telefonu střídali a sám jsem přijímal telefonát, na který se nedá zapomenout. Přihlásila se nám paní z Brna, která si nebyla jistá, zda se ještě používají tituly, ale když pak po určitém zaváhání svůj titul uvedla, tak jsem zíral. Byla to Ing. arch. J. Ledinská Csc., profesorka na vysoké škole a dotazovala se, zda budeme něco dělat pro to, aby dům č.p. 501 na Kampě, kde bydlel kromě jiných význačných osobností pro nás nejvýznamnější pan Werich, zůstal zachován jako kulturní objekt. Samozřejmě jsem jí ujistil, že je to náš úkol č. 1, a tak jsme získali vynikající spolupracovnici, která nám 20 let pomáhala náš boj o kulturní centrum na Kampě úspěšně dokončit, což se povedlo díky pomoci dámy s vysokou úrovní, paní Medy Mládkové, která tu Werichovskou ideu náležitě „materiálně vyfutovala“. Kdyby pan Werich ještě mezi námi byl, určitě by se s oběma velice skamarádil, tak jako Werichovci. Ale vraťme se do prosince roku 1989, kdy se na divadelní scéně, na Černé louce v Ostravě, konalo několik představení bavidélka Per pedes pro fandy pana Wericha. Bylo vydáno několik zpravodajů řádných i neřádných, které později dostaly název Obšťastníky a střídaly se s Osvobozenou revue, která vycházela měsíčně jako sobotní příloha Moravskoslezského dne. Už 10. ledna 1990 jsme posílali dopis novému ministru kultury a pak jsme s ním v Karviné projednávali zřízení Domu osvobozené kultury na Kampě. (V průběhu let pak následovala obsáhlá korespondence na všechny možné instituce, kterou jsme pečlivě archivovali a která by rozhodně stála za vydání). První Valný shluk byl 24. dubna 1990 na Černé louce, a tam jsme se přejmenovali na Werichovce. Zřejmě to všechno byl moc dobrý základ pro dalších dvacet a kdoví kolik ještě let. Od roku 1990 jsou Werichovci na základě dohody o spolupráci kolektivním členem SKM.

Karel Bartovský Nejvrchnější bidelník

Mezinárodní výstava „Taky máte rádi Ježka a Voskovce+Wericha?“

Od svého vzniku v prosinci 1989 Werichovci programově a nakonec i úspěšně usilovali o to, aby dům č.p. 501 na Kampě, kde bydlel do konce svého života Jan Werich, se nestal jedním z mnoha komerčních objektů této turisticky atraktivní Prahy, ale aby zůstal kulturním kumštýřským centrem, kterým se stal za života pana Wericha. Tento záměr podporovala řada pamětníků a významných osobností počínaje Václavem Havlem, přes Milana Uhdeho, Petra Pitharta až po Pavla Dostála, který s Werichovci seznámil Medu Mládkovou, která jak říkával pan Werich: „Ideové záměry patřičně materiálně vyfutovala!“

Kulturní Werichiády v divadlech ABC, Semafor a Umělecké besedě s posledními spolupracovníky Jana Wericha a kulturní okupace ostrova Kampa mladými Werichovci i každoročně slavené Mezinárodní dny srandy a u nás i v zahraničí konané soutěže a výstavy nebyly tedy zbytečné a dům na Kampě bude sloužit kultuře. Nebude tu však velká výstava plakátů, fotografií a rekvizit z historie Osvozeného divadla a ze života V+W+J, na kterou Werichovci dvacet let sbírali jedinečné materiály, které byly zveřejněny na výstavě, která se konala ke stoletým narozeninám V+W ve Staroměstské radnici v Praze. Záměr paní Medy Mládkové je, aby na Kampě byla výstava, která má dokumentovat život všech osobností, které tímto historickým objektem prošly. Nezbyvá tedy než stálou speciální výstavu V+W+J umístit jinde a k tomu je mimořádně výhodný objekt, který se v rámci investiční dotace MŠMT ČR právě dostavuje v Markvartovicích ve Slezsku. Je to **nízkoprahový klub Hej-rup!**, který je součástí tábornického a rekreačně sportovního areálu budovaného obcí z prostředků EU a bude sloužit dětem a mládeži Ostravska a příhraničních regionů Polska a Slovenska.

Ve Werichovském archívu jsou uloženy barevné fotografie plakátů od sběratele Ing. Karla Hodače, desítky fotografií od různých dárců i negativy od fotografa Bakeše a Adolfa Branalda, a řada předmětů, které používal Jan Werich a daroval je lesákovi Ing. Jožkovi Strnadovi, který po dobu studií bydlel v podkroví domu č.p. 501 na Kampě a byl celý život společníkem J.W. při lovu a rybaření. V archívu jsou také unikátní zvukové záznamy od starých gramofonových desek až po záznamy vyprávění pamětníků, včetně videa. To vše bude spolu s vybranými exponáty z několika ročníků soutěže dětí a mládeže oživovat výstavu.

První Werichovská výstava byla uspořádána už v roce 1992 v Ostravě za účasti M. Horníčka, J. Suchého, R. Pogody, Ing. Strnada a radou se zúčastnili pamětníci jako Ljuba Hermannová, Jarka Adamová, Stela Zázvorková a především Jarmila Týlová, které pan Werich říkal Týlka, když byla tajemnicí divadla ABC. Je tedy zaručeno, že bude autenticky zachycena kamarádská atmosféra umělecké party kolem V+W a později za pana Wericha v divadel ABC. Kumštýřská atmosféra, která by mohla mít vzorec:

SRANDA = ELÁN+POHODA

Klub Hej-rup! Je umístěn v rekreační části obce přímo u budované cyklistické a lyžařské stezky, která spojuje Hlučín s pevnostními objekty a parkem v Šilheřovicích, s napojením na několik tras do Polska. Výstava V+W+J bude otevřena celoročně a návštěvy školy budou organizovány z nejen z Moravskoslezského kraje, ale také z Polska a Slovenska.

„Taky máte rádi Ježka – Voskovce – Wericha?“

- Místo:** Klub Hej-rup! v tábornickém centru v Markvartovicích
- Rozsah:** Plakáty, fotografie a rekvizity dokumentující uměleckou tvorbu a životní osudy geniálních košťůřů V+W+J a jejich následovatelů. Řada dokumentů je jedinečná.
- Cílové skupiny:** Žáci základních i vyšších škol a všech škol uměleckých směrů.
Děti a mládež z ČR – PL - SR.
Turisté, pamětníci a obdivovatelé V+W+J
- Potřeby:** Úpravy exponátů a jejich metodická instalace.
Zabezpečení nenahraditelných exponátů.
Popisky české a polské.
Dotisk katalogů a propagačních materiálů.
Překlad a vydání studie polské bohemistky B. T. Jankovské „Przygoda teatralna Voskovic i Wericha 1927 – 1938.“
Náklady na vernisáž s účastí významných hostů a regionálních i celostátních sdělovacích prostředků při současně probíhající oslavě třináctého výročí Mezinárodního dne srandy.

Význam pro moravskoslezský kraj a příhraniční regiony:

Jedinečná příležitost vytvořit v našem kraji významné kulturní a turistické centrum mezinárodního dosahu. Prohloubit vřelou spolupráci s Werichovci ze Slovenska a Towarzystwem miłośników Rydułtów v Polsku.

Pokud jde o studii polské bohemistky B. T. Jankowské, jedná se o u nás dosud nevydanou práci, která byla vydána polsky v roce 1977 ve Wroclawi, Wydawnictwem Polskiej akademie nauk, a bude to tedy přínos české kultuře. Překlad pořizuje Václav Čapek, bývalý tajemník ministra Pavla Dostála. Barevný katalog byl v prvovýdání uhrazen z grantu kultury České republiky.

Akce

Putovní výstavy „Taky máte rádi Ježka a Voskovce +Wericha?“ už se letos konaly v Kopřivnici, Šternberku, Šilheřovicích a jsou rozjednány v Bohumíně, Karvině, Petrovicích, Třeboni a Vsetíně. Na další repliky a nutné opravy už chybí finanční prostředky.

Kromě putovních výstav budeme pokračovat v kompletování stálé reprezentační mezinárodní výstavy pod stejným názvem..Projekt je přiložen a jeho náklady jsou obsaženy v rozpočtu.

Interpretační soutěž „Taky máte rádi Ježka a V+W?“ přestože byla mimořádně úspěšná nezískala v posledních letech dotaci. Nebylo možno ji tedy uspořádat v celostátním rozsahu, ale jsme přesvědčeni, že může být opět úspěšná v postižených oblastech Bohumíně a Vsetíně, zvláště když tam bude místními úřady zajištěna propagační podpora a bude možno vydat speciální zpravodaj – Obšťastník.

Třináctá Čochtanova Třeboň má už zajištěnu finanční podporu místních orgánů, která však nestačí na zvýšené náklady soutěže pro děti s rodiči nebo prarodiči „Pohádkový park.“ Podrobnější popis je v přiložené výroční zprávě.

Werichovské Čochtanoviny jsou malá Čochtanova Třeboň pořádaná jinde než v Třeboni. Součástí je „Pohádkový les“, nebo „Pohádkový dům.“ Soutěž celých rodin.

Instruktaže rekreačních sportů – softbal, kriket, koulená, surfování a werichovský fotbalík šišatým míčem, budou při všech W-akcích a se začátkem školního roku se uskuteční na školách se kterými budeme trvale spolupracovat. Podrobnosti opět ve výroční zprávě.

Výměnné víkendovky s Polskem a Slovenskem jsou nutné pro udržení mimořádně srdečných vztahů především Rydułtowy a Skalici.

Dopis vrchního bidelníka MŠMT ČR

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR

Věc: Stížnost na vyřazení našich žádostí o granty 2010 nepodloženým zdůvodněním a požadavek opětného zařazení všech žádostí .

Vážení,

k našemu dvacetiletí a stopátému výročí V+W jsme právě obdrželi nepříjemný dárek. Oznámení, že naše žádosti o granty byly z formálních důvodů vyřazeny. Uváděným důvodem je nejednotný název na IČ, stanovách a žádosti.

Náš název WERICHOVCI je řádně na žádostech uveden, ale zřejmě posuzovatelům chyběl doplňovací text, který v běžném styku pro jeho délku stejně užíváme jen ve zkratce SPJPSKSŽMVČD a není ani používán na našem razítku. Vzhledem k tomu, že v registru MŠMT je v základních údajích uveden jen registrační název WERICHOVCI, který je také chráněn Úřadem průmyslového vlastnictví, je zřejmé, že nemůže dojít k jakékoliv záměně. Při srovnání s důvodem vyřazení ostatních organizací, kde některé nejsou vůbec oprávněny žádat, nebo je zmeškána uzávěrka, či chybí základní doklady, lze důvod našeho vyřazení opodstatnit jen nepřiměřeně byrokratickým postupem.

Úvodní list žádosti byl shodný pro programy 1+2+3 a máme tedy obavu, aby nám nebyl ze stejného důvodu **vyřazen program č. 3 na investiční dostavbu klubu Hej-rup! v Markvartovicích ve výši 350.000 Kč**, kde je pro rok 2010 stanoven konečný termín kolaudace a navíc by došlo k hmotným i kulturním ztrátám, stejně jako u programu č.1.

V programu č. 2 podáme náš projekt znovu v náhradním termínu s přesvědčením, že není možné pro nepodstatný důvod, který není navíc uveden v pravidlech programů na léta 2007 až 2010, vyřadit z činnosti řádově několik tisíc dětí, zmrazit nadšení dobrovolníků, nedokončit výstavbu klubovny

a znemožnit uskutečnění projektu celostátně významné výstavy a dokonce i přerušit dlouholetou mezinárodní spolupráci s příhraničím Polska a Slovenska.

V Ostravě dne 31. prosince 2009

Příloha: opis registru MŠMT

Statutární zástupce

Proč Werichovci nezískali dotace MŠMT ČR?

Vážený pane Jaroslave,

Vaše poznámky k dotacím, které jste zveřejnil v „Arše“, se nás bohužel trpce dotýkají, ale ceníme si, že je v dobrém úmyslu psal člověk, který je už řadu let u toho a zná perfektně problematiku. Zná ji však jen z jedné strany a jistě tedy uvítá náš pohled ze strany druhé.

Už hodně dlouho přemýšlíme v celostátním Sboru centrálních bidelníků o tom, že je potřeba „promluvit do duše“ těm, kteří zodpovídají za přidělování a zamítání datací pro NNO, a je nám velice sympatické, že nám otevřeně sděluje svůj názor na celou problematiku někdo, kdo za tuto problematiku zodpovídá.

Jak víte, máme už dvacetileté zkušenosti a zjišťujeme, že z původní samozřejmé povinnosti státu podstatně přispívat k úsilí nadšených dobrovolníků při mimoškolní výchově dětí a mládeže se stále více stává složitá a obávaná byrokratická instituce, která nadšení dobrovolníků považuje za samozřejmé a nevyčerpatelné. Navíc, jak říkal už pan Werich se hraje na hřišti, kde se často až v průběhu hry mění lajny! Ani při dlouholetých zkušenostech nemáme šanci držet krok s požadavky MŠMT, které vzrostly o podvojně účetnictví a počítačově zpracované žádosti, bez přidělení osobních fondů, alespoň na částečné úvazky. Tam kde je NNO výhradně dobrovolnická i když s maximem zkušeností, nápady a nadšením je neřešení této problematiky, dříve nebo později likvidační. Nic nepomůže podrobné studování pokynů a pravidel /které si v některých případech protirečí/, vždy se najde něco, třeba nepodstatného, co nám nečekaně podrazí nohy. Proberme si náš poslední případ:

a./ V registru MŠMT jsme uvedeni jen pod názvem WERICHOVCI a pod tímto názvem jsou nám také posílána rozhodnutí o přidělení dotace z MŠMT.

b./ V pravidlech dotačních programů je uvedeno, že elektronická verze musí být totožná s verzí tištěnou.

c./ Kdybychom tedy uvedli do tištěné verze i doplněk našeho názvu, porušíme pravidla a budeme vyřazeni z formálních důvodů.

d./ Uvedli jsme tedy název podle registru MŠMT, který je už užíván několik let a byli jsme vyřazeni z formálních důvodů, že nebyl název WERICHOVCI uveden s doplňkem.

Nepřipomíná to Hlavu XXII ?

Právě jsme obdrželi tabulku MŠMT, kde z formálních důvodů byla vyřazena i naše žádost ve druhém kole programu 2.. Znamená to zastavení naší činnosti nejméně na rok a v nejhorším případě i likvidaci. Kuriózně nepravdivé jsou uvedené důvody vyřazení:

Výroční zpráva zaslána na MŠMT – Zpráva byla přiložena k žádosti! Dosvědčí to nejen svědci, ale i dodací lístek pošt, kde je uvedena váha.

IČ v elektronické verzi zasláno v originále, v písemné verzi bez ověření – Ověření provedlo město Ostrava a bylo jako druhý list připojeno ke kopii a úředně přelepeno.

Chybí vyjádření obce – Svědci potvrdí, že vyjádření bylo do obálky vloženo! Navíc podle pravidel je žádáno potvrzení od Obce a nebo Kraje. Potvrzení Moravskoslezského kraje bylo posláno také! Takže o jaké porušení jde?

A to nejlepší nakonec. Ověřovali jsme si na IDM po odeslání zásilky, zda došla včas žádost a všechna předepsaná potvrzení. Byli jsme ujištěni, že je vše v pořádku.

Ptáme se tedy jak máme postupovat, aby byla sjednána náprava? To už nemůže být souhra náhod!

Po poradě s Mgr. Zdenkem Karlíkem a JuDr. Dušanem Krivským, žádám jako statutární zástupce Občanského sdružení WERICHOVCI projednání celé záležitosti jako naší druhé stížnosti a to urychleně, aby bylo ještě možno sjednat nápravu.

P.S: Moc mě mrzí, že se přátelský dopis v průběhu psaní proměnit na stížnost ! Snad to napravíme, až vyřešíme naši existenci včetně dostavby Klubu hej-rup!

Za O.S. WERICHOVCI

Nejvrchnější bidelník   Karel Bartovský

Historie majetku bývalého SSM - pokračování

Autor: Ing. Vlastimil Pobořil

KAPITOLA VIII.

8.1 O problematice a důležitosti občanské společnosti

Až do této chvíle jsem se ve svém vyprávění zabýval různými legislativními a organizačními opatřeními, které se v prvních letech po listopadu 1989 týkaly majetku bývalého SSM, a nemalou měrou i lidmi, kteří se v celé cauze profesionálně, nebo jako dobrovolní pracovníci, angažovali. Snažil jsem se s jistou dávkou kritiky analyzovat nedostatky a chyby, nejen ty objektivní, ale především ty suboptimální (úmyslně špatné), které celý proces transformace v těchto letech provázely a které ve svém důsledku poškozovaly, ať úmyslně nebo nevědomě, nastupující demokratizační proces ve společnosti, především pak nově vznikající občanskou společnost. Řada vysokých politických funkcionářů té doby, někteří i v době současné, dávala a i dnes dává najevo svůj odpor k těmto občanským iniciativám, neboť je považuje za politicky nebezpečné pro své politické zájmy. Známý je v této věci rozpor mezi Václavem Havlem a Václavem Klausem, který tyto dva pány již v 1.polovině devadesátých let minulého století názorově odlišoval. Vzpomínám, když jsme po návštěvě Hradu dne 25.května 1994 soukromě hovořili s prezidentem Václavem Havlem a následně pak s pracovníkem Hradu Pavlem Novákem, tak shodou okolností ještě tentýž den se v pozdních večerních hodinách uskutečnila televizní debata obou politiků na toto téma, a Pavel Novák nám potvrdil, že se Václav Havel pečlivě na tuto debatu připravoval, aby mohl čelit oportunistickým názorům tehdejšího předsedy vlády ČR. Je dosti pravděpodobné, že i ono setkání zástupců historických mládežnických hnutí s prezidentem republiky, které jsem stručně popsal v odst. 09 kap.VI v souvislosti s poslancem Jiřím Karasem, a kterému dám ještě samostatný prostor, inspirovalo Václava Havla ve večerní televizní debatě.

Již v předchozích úvahách jsem napsal, že každá organizace, každé uskupení nebo jakákoliv společenská forma sdružování, které mají být životaschopné, potřebují pro svoji činnost určité materiální zázemí. Toto zázemí je vytvářeno nejen finančními prostředky, různými materiálními výhodami, jako jsou různé dotace, daňová zvýhodnění, přidělování grantů na specifickou činnost, dary, podpora od solventních mecenášů (důvěryhodných, nikoliv zlodějů a tunelářů) ale i z reálných příjmů realizovaných prostřednictvím vlastního movitého a nemovitého majetku. V této otázce jistě stojí za zmínku, proč po sametové revoluci dala nová politická elita přednost ekonomické transformaci, kterou někteří národohospodáři kritizují a považují ji za ekonomické dobrodružství, před právní ochranou majetku státu. A právě v rozporu s jejich názorem nedala zákonem č.83/1990 Sb., o občanských sdruženích, těmto sdružením možnost získat pro svou organizaci finanční prostředky vlastní výdělečnou činností, především pak z majetku, který by měly tyto organizace ve svém vlastnictví. Snad proto, že by tato občanská sdružení nebyla závislá přímo na státu a mohla by tak státu svou případnou neposlušností nepříjemně vzdorovat ? Proto vzniká i otázka, proč Václav Klaus tyto iniciativy odmítá a dává jim ve společnosti pouze formální prostor, a vrátíme-li se k začátku svazáckého majetku, proč byl jeho přístup k této cauze jednoznačně rezervovaný a proč v něm připustil protizákonná řešení. A to nemluvě o jeho filozofii o čistých a špinavých penězích, která by vlastně mohla nahrávat názoru „získej si peníze jak umíš a můžeš“.

8.2 Počátky transformace

Již v prosinci 1989 se na mládežnické scéně objevují staronová jména a staronové názvy mládežnických hnutí, které v době budování socialismu byly pro generace mladých lidí naprostým tabu. K životu se probouzí JUNÁK – svaz skautů a skautek, Svaz klubů mládeže, Česká táborská unie, následují křesťanská hnutí YMCA a YFCA, Liga lesní moudrosti (Woodcraft), organizace, které o majetek v minulosti přišly, některé dokonce i několikrát. Tyto organizace však pro svoje obnovení nemají vůbec žádné legislativní normy a musí svoje nové zmrtvýchvstání opírat o stávající komunistické zákony. Především ve svých oprávněných požadavcích na navrácení svého původního majetku narážejí na naprostou nepřipravenost společnosti na dlouho očekávané politické změny. Diskutabilní otázkou zůstává a ještě dlouho asi zůstane fakt, proč demokratická část světa, která bojovala na zničení totality reprezentované Velkým bratrem a navíc ještě na „věčné časy“, nebyla schopna připravit v jednotlivých porobených zemích garnituru odborníků, kteří by byli postaveni do čela privatizačních ekonomických programů. Otázka to není vůbec jednoduchá, a předmětem této historie není její analýza, je ji však nutno mít i v takové cauze, jakou je transformace svazáckého majetku, na zřeteli.

Do čela organizací, které byly připraveny obnovit činnost, se postavila garnitura lidí, která byla v letech sedmdesátých, možno říct proti své vůli i proti svému svědomí, u toho, když soudruzi Brežněv a Husák tyto organizace likvidovali, neboť nemohli připustit různorodost názorů jednotlivých seskupení na zájmovou činnost mladých lidí. A přesto, že Brežněv a Husák a jejich přísluhovači trpěli těžkou chorobou **o jejich neomylné neomylnosti**, přesto se dopustili jisté chybičky (jak říká klasik „i chybička se vloudí“), když organizacím zakázali jejich činnost v roce 1970 pouze politickým usnesením, nikoliv zákonným opatřením. Toho si byli velmi dobře vědomi staronoví lídři, kteří se v listopadu a prosinci 1989 vrátili na svá místa a této chyby, resp. skutečnosti, se snažili využívat ve prospěch svých organizací. Bohužel jejich tlak byl v zásadě jenom formální, což zapadá do kontextu o nepřipravenosti celé společnosti na přicházející změny. Jejich přítomnost na nově se vytvářející politické scéně, přinutila svazácké bossy k tomu, že nabídli společnosti již v lednu 1990 jednání o majetku bývalého SSM u kulatých stolů. Byl to určitým způsobem taktický tah svazáků. A tak bez zásahu politické moci začala ze spodu „bitva o majetek“. Kulatým stolům a majetko-právní unii je věnována v této historii značná část v kapitole II.

Ještě je důležité vrátit se k problematice zák.č.83/1990 Sb., o sdružování občanů. V něm je zakotvena klauzule, ve které je ustaveno, že dobrovolné organizace ustavené podle zákona z roku 1951, které nezankly, se považují za sdružení podle nového zákona a mají povinnost se znovu zaregistrovat. To z hlediska zrušení mládežnických organizací v roce 1970 bylo naprosto diskriminační, neboť vůbec nezohlednilo zlovlí tehdejších mocipánů. Ministerstvo vnitra ČR totiž pojalo politický zákaz činnosti tehdejších mládežnických organizací v roce 1970 jako jejich rozhodnutí o dobrovolném zrušení sebe sama a místo, aby těmto organizacím obnovilo činnost v rámci jakési nápravy chyb minulosti a satisfakce bezpráví, přinutilo je k novému založení jejich původních organizací. To je nejen tragikomické, ale naprosto paradoxní. V roce 1970 byly u jednotlivých organizací ustaveny tzv. likvidační komise, které sehrály tu mouřenínskou roli, ovšem z hlediska stanov neměli žádné pravomoce zasahovat tak brutálním způsobem do existenčních rozhodnutí příslušného sdružení. Všechny organizace, které po listopadu 1989 obnovily činnost jsou tak novými organizacemi, které pouze použily pro svoje označení původní název. To je

z hlediska historické činnosti těchto organizací naprosto cynické a dehonestující. Avšak i v tomto případě existuje jedna zvláštní a čestná výjimka. Touto výjimku se může pyšnit **Českomoravská rada Svazu klubů mládeže**. Ale i zde to trvalo prakticky **14 let**, než se podařilo prostřednictvím soudní moci dosáhnout kýženého vítězství. Soud v roce 2004 jednoznačně rozhodnul, že ČMR SKM byla v roce 1970 zrušena politickým rozhodnutím a nikoliv vůlí vlastní organizace, takže organizace z prosince 1989 je touž organizací, která vznikla v době Pražského jara. Toto rozhodnutí nespadlo samo z nebe, vyžádalo si 14 let tvrdého boje, vytrvalosti a neústupnosti vůči vrchnosti. Toto rozhodnutí 14 let po vydání ústavního zákona mělo a doposud má i pozitivní dopady do řešení žádostí a žalob na navrácení majetku, který ČMR SKM měla v letech 1968-70 ve svém vlastnictví. Bohužel ostatní organizace, především JUNÁK-svaz skautů a skautek, vzdali svůj boj o majetek příliš brzy, respektive za svá práva nebojovaly vůbec nebo nebojovaly alespoň tak houževnatě jako SKM. To byla velká škoda nejen pro samotné organizace, ale pro pozitivní vývoj v celém mládežnickém hnutí. A co to jenom chtělo ? Nejen lepší zákony po roce 1989, ale především neústupný boj s postkomunistickou byrokracií a chovat se jako vítězové a ne jako ušlápnutí prosebníčky.

8.3 Více o podetapě „listopad 1991 – červen 1992 (viz kap.I)

Konečně se dostávám k řešení transformace, která sahá do raného období po listopadu 1989, a která byla násilně (podle totalitní terminologie kontrarevolučně) v její polovině v červnu 1992 přerušena a její výsledky protizákonně revidovány.. K tomu je třeba uvést podrobnější informace o organizačních podmínkách a tehdejším postupu a doplnit to, co již bylo napsáno v předchozích kapitolách. Federace v roce 1991 převedla kompetence do republik a v České republice bylo za tím účelem pověřeno MHPR ČR v čele s jeho ministrem Karlem Dybou. Vládním usnesením č.423 ze dne 23.10.1991 bylo tomuto ministerstvu uloženo :

1. zabezpečit personální a materiální podmínky pro převzetí majetku bývalého SSM (náklady budou hrazeny z výnosů realizovaného majetku) a zajistit, aby
  - a) byl převzat majetek v souladu s bodem **I** tohoto usnesení (pozn. autora tj. podle ústav.zák.č.497/1990 Sb.),
  - b) pro soustředění veškerých finančních prostředků z hospodaření a transformace majetku bývalého SSM zřídit zvláštní účet,
  - c) vypracovat návrh na využití jednotlivých převzatých podniků a hospodářských zařízení a předložit jej Komisi vlády pro dohled nad převzetím a pro rozdělení majetku bývalého SSM v ČR,
  - d) převzít od komise federální vlády, řízené místopředsedou vlády, veškeré seznamy a podklady k převzatému majetku (viz usnes.vlády ČSFR č.430/1991 bod II/1a),
2. spolupracovat s Komisí vlády pro dohled nad převzetím a pro rozdělení majetku bývalého SSM v ČR,
3. spolupracovat s okresními úřady, Magistrátním úřadem a obvodní mi úřady v hlavním městě Praze při realizaci úkolů uloženým jim v bodě **II/2** tohoto usnesení (pozn. autora tj. povinnosti těchto úřadů),
4. ve spolupráci s ministry financí, vnitra a státní kontroly vypracovat závěrečnou zprávu o

převzetí majetku,

5. spolupracovat s ministrem školství, mládeže a tělovýchovy při řešení využití majetku bývalého SSM.

Na ministerstvu byly dne 18.11.1991 zřízeny dva zvláštní odbory, jeden pro majetek KSČ a druhý pro majetek bývalého SSM. Prvním úkolem odboru bylo navázat styky s Federálním ministerstvem financí (FMF) a se zmocněnci na majetku jmenovanými federální vládou a dohodnout postup pro předání a převzetí majetku do působnosti MHPR ČR. Za tím účelem byla podepsána dohoda mezi místopředsedou vlády ČSFR, FMF a MHPR ČR, evidovaná pod čj.: XI/1-30 761/1991 ze dne 23.12.1991. Vláda ČSFR uložila tento úkol místopředsedovi vlády ČSFR RNDr. Jozefu Miloškovi, DrSc. a místopředsedovi vlády a ministrovi financí ČSFR Ing. Václavu Klausovi, CSc., a vláda ČR ministrovi MHPR ČR Ing. Karlu Dybovi, CSc. Dohodu podepsali Jozef Mikloško, Jaroslav Jurečka (v zastoupení Václava Klause) a Václav Kupka (v zastoupení Karla Dyby). Proč se nechal Václav Klaus a Karel Dyba zastoupit svými náměstky a Jozef Mikloško dohodu podepsal osobně, jistě odpovídá i skutečnosti, s jakou odpovědností oba ministři k úkolu danému oběma vládami přistoupili. Spekulativní může být i domněnka, zda si neudělali jakéhosi strýčka pro budoucnost. Dohoda obsahovala mimo jiné tato ujednání :

Do vlastnictví České republiky a do působnosti ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky se z vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky **bezúplatně převádějí** :

1. jiné státní organizace (podniky a hospodářská a účelová zařízení bývalého SSM) podle § 1 ústav.zák.č.497/1990 Sb., (pozn.: vyjmenováno 15 zařízení, která jsem uvedl v bodě 13 kap.VII),
2. nemovitě a movitě věci, peněžní prostředky a majetková práva, vydané nástupcem Socialistického svazu mládeže, Svazem mladých, jeho orgány a organizačními složkami podle § 2 ústav.zák.č.497/1990 Sb., převzaté zmocněnci a okresními úřady,
3. dvě třetiny zůstatku na účtu č. 1767-12128-001-558 vedeného pro federální ministerstvo financí u Státní banky československé k 31.12.1991 na zvláštní účet ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj ČR včetně přehledu o pohybu
4. dvě třetiny devizového účtu, který byl veden u bývalého ÚV SSM, ke dni 31.10.1991 na zvláštní účet ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj ČR.

Další podrobnosti z dohody neuvádím, pro pochopení problému je tato dílčí informaci dostatečná.

V době od 18.11.1991 do 31.3.1992 jsme na odboru zajišťovali úkoly vyplývající z podepsané dohody, tj. převedení majetku z Federace do České republiky. Odbor do 31.12.1991 pracoval pouze ve dvou lidech, po 1.1.1992, se postupně personálně rozšířil o šest dalších spolupracovníků, z nichž tři měli vazbu na mládežnické organizace, konkrétně na JUNÁK-svaz skautů a skautek, Českou tábornickou unii a Svaz klubů mládeže. Přesto, že tyto tři pracovníky jsem předtím vůbec neznal, nesetkal jsem se s nimi ani při výkonu funkce vládního zmocněnce a do odboru je získal ředitel hospodářské sekce ministerstva, byl jsem později kritizován za to, že jsem se obklopil přáteli, kterým jsem chtěl majetek prodat. Toto směšné a zcela absurdní obvinění sehrálo i nezanedbatelnou roli, kdy plíživým způsobem byly ze hry vyšachovány dětské a mládežnické organizace. V roce

1994 jsem dokonce musel čelit nepravdivé kritice dvou sdělovacích prostředků. Záměrně používám číslo 2, nikoliv slovo některých, neboť v té době byly sdělovací prostředky na straně Fondu dětí a mládeže, který se v letech 1993-95 snažil za podpory Parlamentu o nápravu chyb způsobených schválením a vydáním usnesení vlády ČR č.598/1992 ze dne 21.10.1992. Kritika, že jsem chtěl prodat majetek svým známým byla naprosto hlubokým omylem dvou redaktorů, pánů Radka Bajgara a Tomáše Feřteka, obou z Novy a Reflexu, protože jsem žádný majetek svým známých nehodlal prodávat. Nebylo to vůbec v mé kompetenci, ale jako zodpovědný činitel ministerstva a bývalý zmocněnec Federální vlády jsem navrhoval majetek vhodný pro činnost dětí a mládeže **převést bezúplatně** do vlastnictví konkrétních mládežnických organizací, především těch, které o majetek za totalitních režimů přišly, některé dokonce i několikrát. Pánové Bajgar a Feřtek byli úzce spjati, snad pupeční šňůrou, s totalitní nadstavbovou svazáckou organizací **Prázdninová škola Lipnice**.

V lednu 1992 jsem ministrovi Karlu Dybovi dal svůj osobní závazek, že udělám vše pro to, aby majetek bývalého SSM byl do kompetence ministerstva převeden nejpozději do 31.3.1992, kdy tento úkol jsem považoval za termínově nutný, a přitom vlastní termín za reálný. Šlo hlavně o splnění bodu 1 dohody. Tento termín se podařilo splnit, i když s odřenýma ušima. Všichni zmocněnci, s výjimkou dvou, se do úkolu zapojili s patřičnou zodpovědností. Podobně i ředitelé podniků a zařízení, až na jeden případ, uznali, že dělat potíže v realizované transformaci, by nevedlo k žádnému jejich prospěchu. A to i právě v době, kdy Martin Ulčák a Jiří Raška za podpory svých soukmenovců a různých právních poradců vyvíjeli enormní snahu pro zrušení ústavního zákona (viz kap.IV). Hlavním předpokladem pro převod tzv. státních organizací bylo včasné zpracování jejich účetních závěrek k 31.12.1991. Zajištění tohoto úkolu vyžadovalo nejen odpovědný přístup vlastních zaměstnanců v organizaci, ale i aktivní spolupráci zmocněnců, především v působení na jednotlivé ředitele, aby termín závěrek byl dodržen a nebyl zbytečně protahován. Možná, že se to zdá být zcela samozřejmé, ale v porevoluční době, kdy svazáčtí bossové začali vystrkovat své růžky, to byl úkol značně náročný.

S jistým uspokojením mohu konstatovat, že termín 31.3.1992 se podařilo splnit, i když poslední protokol jsem podepisoval v úterý 31.3.1992 cca v 19,00 hod na VčSÚZ v Hradci Králové. Zatímco ředitel VčSÚZ Jiří Desenský šel věci naproti, vládní zmocněnec Zdeněk Petrák si postavil hlavu. Jako hlavní důvod **označil odbor ministerstva za nekompetentní s tím, že na ministerstvu věci vůbec nerozumí** a že tudíž takové instituci on z hlediska své vlastní odpovědnosti nemůže organizaci vydat. Věc jsme řešili složitě s FMF v průběhu měsíce března, osobně jsem se několikrát sešel s náměstkem Jaroslavem Jurečkou, naposled za účasti samotného zmocněnce v pondělí 30.3.1992. Tam konečně Jaroslav Jurečka nekompromisně zmocněnci Zdeňku Petrákovi přikázal, že je konec hry, a aby svůj úkol, daný mu pověřovací listinou, splnil. V čem byl zakopaný pes ? Zmocněnci, kteří vykonávali svou činnost jako svoje zaměstnání, byly státem placeni, a tak se Zdeňku Petrákovi nechtělo zbytečně přijít o svoje prebendy. Tedy nikoliv neschopnost ministerstva, ale snaha po snadném výděлку byla příčinou potíží. Bohužel MSK ČR bylo takovému postupu nakloněno. V té době hoši na tomto ministerstvu již rozehrávali svou hru a tak se jim hodily jakékoliv argumenty proti mé osobě i mnou řízenému odboru. Když jsem se později sešel s Jaroslavem Jurečkou v televizi před jedním živě vysílaným pořadem o majetku bývalého SSM (v polovině dubna), tak při prvním oslovení, ještě před vlastním vysíláním, se mně Jaroslav Jurečka

omlouval. Na mou otázku, za co se mi omlouvá, odpověděl, že za dementní jednání jednoho zmocněnce Federální vlády.

Nebyla to jediná epizoda se zmocněncem. Podobná, ovšem závažnější se odehrávala na CKM. Tam byl zmocněncem Miroslav Steiner. Situace byla o to složitější, že se zde jednalo o majetek Federace a bylo nutno část tohoto majetku předat slovenské straně. Tu zastupoval ředitel Nadace, kterou ustavilo slovenské ministerstvo školství a předsedou (ředitelem) jmenovalo Petera Kompiše. S tímto člověkem jsem navázal osobní kontakty již v prosinci 1991, kdy jsem byl ještě před vánočními svátky v Bratislavě na první vzájemné schůzce. Tam jsme hledali společnou řeč, jak budou obě republiky při plnění ústavního zákona spolupracovat. Zápis z jednání byl sepsán ve slovenském jazyce a začátkem ledna jsem ho předložil k projednání do Komise vlády. Tam bylo jednoduše konstatováno, že MHPR ČR není kompetentní jednat se slovenskou stranou. Dál v tom však Komise nerozhodla. Tak jsem se Peteru Kompišovi omluvil a od té doby jsme se stali jakýmisi přáteli. V 1.čtvrtl.1992 jsme se několikrát setkali ve věci majetku CKM, vždy u ředitele CKM Ivana Breznena, pochopitelně za účasti zmocněnce Miloslava Steinera. Ten byl podobně jako Zdeněk Petrák měsíčně honorován od státu a rovněž i jemu honorář chutnal. Proto si vymýšlel různé nesmysly, kterými podmiňoval podepsání protokolu. Ivan Breznem nás po takovýcho výstupech zmocněnce vždy uklidňoval a říkal „já už jsem si na to, pánové, zvykl, Vás ale lituji“.Jednou nám vyprávěl, jak pan zmocněnec přijel do jednoho hotelu CKM na Slovensku a provedl tam kontrolu potravin. Při té objevil uskladnění určitého množství kvalitního známkového vína a po zjištění, že víno v lahvích je starší než 3 roky, nechal všechny lahve vylít do kanálu. Pro hotel to zaznamenalo ztrátu více než 100 litrů vína. Znalci tento čin ohodnotili, že jde buď o rozhodnutí vášnivého abstinenta v rámci boje proti alkoholizmu, nebo o čin člověka v deliriu tremens. Aby pozdržel podepsání protokolu co možná nejdéle, vymyslel si předložit k datu podpisu předávacího protokolu novou inventuru, do níž zahrnul všechno možné včetně nápojů, pečiva, běžného jídla a dalších nesmyslných položek. Když jsme mu s Peterem Kompišem říkali, že tyto blbosti nepožadujeme, neboť nepřebíráme rohlíky a limonády, ale podnik ve funkci jeho zakladatele v souladu s ústavním zákonem, a on jako zmocněnec by to měl vědět, trval na svém. Dokonce se obrátil na Komisi vlády o podporu. Té se takové body do programu hodily, neboť blábolit o nesmyslech a věcech nepodstatných byla voda na její mlýn. Pochopitelně, že jsem byl Komisí pokárán, že musím jít na ruku inteligentnímu zmocněnci a ne nebezpečnému svazáckému řediteli. Na jednom jednání, v pořadí již čtvrtém, prohlásil Peter Kompiš, že je ochoten se zúčastnit v Praze jednání ještě jednou, ale naposled. Nezbyvalo tedy, než se obrátit na Jaroslava Jurečku o pomoc. Jednání se konalo v polovině března za účasti všech stran včetně podporovatelů zmocněnce, tj. pracovníků MSK ČR. Ti se sice postavili za požadavky zmocněnce, ovšem Jaroslav Jurečka jim nedal vůbec šanci a tak se stalo, že rovnou z FMF jsme odjížděli na CKM, kde jsme protokol k nelibě zmocněnce a pracovníků MSK ČR podepsali. Mě to ovšem stálo u formujících se nových transformátorů ztrátu další hvězdičky.

Případ lesního zámečku Veselíkov s několika hektary lesa, se saunou a vším papalášovským komfortem jsem popsal v odst.12 kap.VII. V této cauze si obzvláště chytře počínal ředitel AGM Jiří Uhlík. Tento ředitel patřil k těm lidem, kteří z hlediska přístupu k plnění ústavního zákona byli značně nevyzpytatelní. Sama organizace měla kontrolu nad nemovitostmi typu Veselíkova, na kterých měli eminentní zájem bývalí svazáčtí bossové. Jiřího Uhlíka jsem osobně poznal ještě ve

funkci federálního zmocněnce, kdy jsme na FKC SM mapovali majetek v administrativní budově na Senovážném nám.24 (tehdy Gorkého nám.) a kdy jsme písemně podepsanou dohodou pověřili AGM, aby do doby transformace nadále spravoval movitý majetek v této budově. Jiří Uhlík v dubnu 23.4.1991, již za působení zmocněnců na majetku, podepsal s ředitelem SURTEC Tomášem Schejbalem smlouvu o pronájmu objektu Veselíkov. Zmocněnec Zdenek Matula tuto smlouvu spolupodepsal „s výhradou možného vyjádření FMF“. Takto formulovaná výhrada ukazuje na skrytou nebezpečnost lidí typu Uhlíka. Ten spolu se Schejbalem patřili mezi svazácké struktury. Oba hoši ubezpečili zmocněnce, že on touto výhradou hájí majetek státu, sami ale dobře věděli, že na nějaké ministerstvo se vykašlou a smlouvu nikdo nezruší, pouze soud, což by v té době trvalo celá léta a navíc je otázka, jak by soud rozhodnul. Na to by stačil advokát typu tehdejšího ministra vnitra ČR Tomáše Sokola, který později obhajoval ty největší lotry, kteří šmelili se všemi možnými typy majetků. Jako ředitel ministerského odboru jsem měl snahu věc s Jiřím Uhlíkem zcela vážně řešit, narazil jsem však na naprostý nezájem opřený o podepsanou smlouvu. Poslední pokus jsem udělal ještě začátkem července 1992 v rámci předávání mé funkce Bohumilu Čihákovi (Bobbymu), ale tehdy jsem už vůbec neuspěl. Bobby pronesl s naprostým klidem: „neposlouchejte pana Pobořila, nemá do toho již co mluvit, **smlouva se rušit nebude**“. Teprve později jsem pochopil, proč měl Jiří Uhlík u Bobbyho takovou podporu. Jiří Uhlík byl v 2.pol. roku 1992 interním (zamaskovaným) členem týmu, který zpracoval návrh transformace majetku do obchodních společností. Měl jsem možnost prostudovat si jeden z návrhů předložený Jiřím Uhlíkem. Tehdy jsem si mohl jenom odplivnout s poznámkou **chudáci občanská sdružení**.

V předchozích třech odstavcích jsem popsal některé negativní jevy v procesu převádění majetku z Federace do České republiky. Chtěl bych totiž čtenáři jemně našeptat do jeho podvědomí, že to nebyla lehká práce, proti nestály jen špičky svazáků, ale i mnoho těch, kteří se tvářili do června jen tak na oko a plíživě připravovali změnu, která byla v naprostém rozporu se zájmy občanských sdružení, ale především odporovala předchozím jednáním zákonodárných sborů a vládních institucí. Po volbách v červnu 1992, již jako vítězové, převzali tito lidé, jak jsem je již dříve označil **autoři obchodních společností**, otěže do svých rukou.

8.4 Návrh na transformaci Správ účelových zařízení

Po 1.4.1992 jsme se mohli na ministerském odboru začít zabývat vlastními transformačními úvahami podle bodu 1c usnes.vlády ČR č.423/1991. Nejvíce nemovitého majetku s možností jeho využívání pro potřeby dětí a mládeže bylo soustředěno na osmi účelových zařízeních, z nichž jedno (Středočeská účelová správa) bylo v srpnu 1990 v rozporu se zák.opatř.č.177/1990 zrušeno republikovým SM a převedeno do pražské SÚZ

Již v únoru 6.2.1992 jsme vypracovali kritéria (viz odst.10 kap.VI), která měla být výchozím podkladem pro transformační návrhy. Jak jsem v kap.VI uvedl, Komise vlády k tomuto návrhu nikdy nezaujala své stanovisko, takže materiál zůstal pouze v návrhu a Komisi dal prostor pro zahrávání věcí v pozdější době do autu. Současně byly během 1.čtvrl.1992 zaevidovány žádosti mládežnických organizací a dalších subjektů zaslané na MSK ČR, MŠMT ČR, Úřad vlády ČSFR a MHPR ČR. Takto bylo zaevidováno více jak 650 žádostí.

Dne 17.4.1992 předložilo MHPR ČR do Komise vlády pod. čj.: 517696/92 ZO II „Návrh řešení transformace majetku bývalého SSM podle § 1 ústav.zák.č.497/1990 Sb., - 1.část – Správy účelových zařízení. Tento materiál uvádím v doslovném znění :

Správy účelových zařízení :

- Pražská	majetek tis.Kčs	117.203
- Jihočeská		67.271
- Západočeská		36.566
- Východočeská		93.623
- Severočeská		74.179
- Severomoravská		143.876
- Jihomoravská		155.820
Součet		688.538

Transformace majetku bude navržena formou likvidace všech účelových zařízení. Tato zařízení ztratila svůj statutární a právní základ a opodstatnění, jejich činnost je vázána na dotace a personálně se rozpadají. Při likvidaci se uvažuje s tímto postupem :

- a) jmenování likvidátorů provede MHPR ČR, zajištění vhodných pracovníků se projednává s příslušnými přednosty okresních úřadů tak, aby na tuto funkci byli dosazeni odborní a bezúhonní pracovníci s bydlištěm v místě příslušného SÚZ-u,
jmenováním likvidátorů bude řešena i personální otázka stávajícího managementu
- b) termín likvidace bude vyhlášen k 1.6.1992, dokončení likvidace se předpokládá individuálně podle rozsahu a složitosti majetku jednotlivých zařízení, konečný termín nepřesáhne 30.11.1992
- c) likvidátorům budou uloženy omezující podmínky pro jednotlivá zařízení a jimi spravované nemovitosti, vyplývající z ústav.zák.č.497/1990 Sb., a to tak, že každé nemovitosti bude stanovena cílová transformace s uvedením hodnoty majetku v tomto rozsahu :
  - hodnota nemovitosti včetně pozemků
  - hodnota ZP
  - hodnota PPS

- hodnota ostatního (zbývajících) majetku
  - hodnota pohledávek
- d) ostatní majetek zlikviduje příslušný likvidátor ve své pravomoci a v rámci povinností vyplývajících z ustanovení obchod. zákoníku s tím, že výsledek likvidace musí být v aktivech (jedná se především o pohledávky, závazky a majetek nevázaný se vyloženě na majetek nemovitostí, tj. např. majetek ústředí apod.)
- d) návrh do Komise vlády zpracovaný v rozsahu bodů a), b), c) bude ze strany MHPR ČR předložen do 15.5.1992, tj. do termínu konání Komise vlády ještě před parlamentními volbami.

Dne 14.5.1992 předložilo MHPR ČR do Komise vlády pod čj.: 517997 – 77 další materiál, který navazoval na materiál předchozí, tj. materiál ze 17.4.1992. Z tohoto dokumentu vybírám pouze podstatné věci, ze kterých vyplývají tyto skutečnosti :

- 1) Návrh cílového řešení transformace byl projednán ve dnech 6. – 7.5.1992 a dne 11.5.1992 pracovníky MHPR ČR s představiteli šedesáti dvou organizací Rady mládeže Čech, Moravy a Slezska, s pracovníky ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR a se členy poradního sboru Komise vlády, takže lze tento návrh považovat za objektivní řešení
- 2) Návrh transformace je zpracován do tabulek v tomto rozsahu :
  - a) rekapitulace dle organizací (počet stran = 1)
  - b) návrhy transformace jednotlivých nemovitostí a příslušného majetku movitého podle Správ účelových zařízení (počet stran = 25)
  - c) tabulky nemovitostí z hlediska bližší specifikace (počet stran = 132)
- 3) Ze zpracovaného materiálu vyplývá, že z celkového majetku Správ účelových zařízení o hodnotě 688.538 tis.Kčs je stanovena cílová transformace majetku o hodnotě 566.825 tis.Kčs, tj. ve výši 82,3 %. Zbývajících část majetku (nenavržená k cílové transformaci) činí 121.713 tis.Kčs v pořizovacích hodnotách. U tohoto majetku lze uvažovat se skutečnou hodnotou do výše cca 25 %, tj. 30.500 tis.Kčs. O tomto majetku by měli ve své kompetenci rozhodnout pracovníci jmenovaní pro konečnou transformaci Správ účelových zařízení tak, aby konečná likvidace jednotlivých správ (nebo správ celkem) byla aktivní po vypořádání každé správy včetně jejich závazků vůči ostatním subjektům. Pro toto vypořádání lze tedy v průměru uvažovat s finanční částkou ve výši $30.500 : 7 = 4.350 \text{ tis.Kč}$ na každou správu
- 4) Výtěžek ve finančních prostředcích z převodů za úhradu, z prodeje (aukcí) a z vyrovnání rozestavěných staveb, který v pořizovacích hodnotách činí 96.687 tis.Kčs bude převeden na zvláštní účet MHPR ČR, čís.úctu: 10030-10026-001, SBČs Hlavní ústav pro ČR a z tohoto účtu a z tohoto účtu po ukončení činnosti zvláštního odboru 77 – ZO II na účet, který bude zřízen pro financování činnosti mládežnického hnutí. Částka 96.687 tis.Kčs je vyjádřena v pořizovacích hodnotách, lze předpokládat, že transformací dojde k jejímu výraznému zhodnocení (i několikanásobnému včetně pozemků)
- 5) Tato 1. etapa, kterou se řeší majetek Správ účelových zařízení, představuje hodnotu 688.538 tis.Kčs, což z celkového počtu majetku podniků, hospodářských a účelových zařízení bývalého SSM v hodnotě 1 807.352 tis.Kčs převedeného do působnosti

MHPR ČR k 31.3.1992, činí 38,1 %.

Z toho, co jsem zde uvedl, si musí sám čtenář udělat svůj vlastní názor, zda tato zvolená cesta byla v souladu s platnou legislativou, především pak se snahou autorů této legislativy tj. reprezentanty Federálního shromáždění a České národní rady a vládních činitelů obou vlád, tj. jak vlády federální, tak i vlády ČR, ale hlavně, zda naplňovala očekávání nově rekonstruované činnosti dětského a mládežnického hnutí. Je možné, že navržené a projednané cílové transformace se mohly stát předmětem polemik a diskuzí, k tomu se ale vrátím v příštím pokračování.

Vydává ČMR SKM
Registrovaný MV ČR č.j. NV-III/3-2249/68
VSP 53748/03-R, IČ: 69368813
Neprodejné, určeno pro vnitřní potřebu SKM